

BİR DOLAP KİTAP

<http://www.birdolapkitap.com/2011/09/22/okulun-ilk-gunu-nasil-gecer/>

Okulun İlk Günü Nasıl Geçer?

YILDIRAY KARAKİYA

Ben küçükken anaokulları çok yaygın değildi. Zaten anneler çalışmıyorsa, çocuklarını anaokuna yollamazlardı. Hal böyle olunca, ben de bir gün kendimi sıcak ve huzurlu evimden uzakta, hiç bilmediğim ve alışık olmadığım, buz gibi bir mekanda buluverdim. O mekana “okul” deniyordu.

Okul hakkında elbette bir fikrim vardı. Ablam ve abimin okullarına gitmişliğim; hatta bir yıl önce okula başlayan kuzenim Mine'nin sınıfına “misafir öğrenci” olarak katılmışlığım da vardı. O durum farklıydı elbette. Bir kere yanımda kuzenim vardı; o yüzden yabancı bir ortama uyum sağlamak o kadar da zor değildi. Hem ben okulu içten içe seviyordum da. Yeni defterler, mis gibi taze tahta kokan kalemler, yepyeni silgiler, gıcır rugan ayakkabılar... İlk okul alışverişime çıktığımda bundan çok keyif aldığımı tahmin edersiniz. Okulun ilk günü okul bahçesine ilk adım atışımdan da keyif almıştım. Bahçede dev gibi iki ağaç vardı. Bir de alabildiğine büyük bir oyun alanı. Her taraf renk renk çocuklarla çevrili... Bağrıışanlar, koşuşanlar, oyun oynayanlar, bir kenarda duranlar...

Derken sıra sınıflara girmeye geldi. İşin bu kısmını da kolayca atlattım. Çünkü bir çok anne gibi, annem de (yanında abimle birlikte) sınıfımı bulmama yardım etti. Bücürük olduğum için (sadece 19 kilogramdım), beni neredeyse boş olan sınıfın ön sıralarından birine oturttu. Sonra beni öptü. İyi dersler diledi ve gitti. Gitti! İşte o an her şey tepetaklak oldu. Alt dudağım sarktı ve göz yaşları süzölmeye başladı. Annemle abim gitmişti. Yanımda kuzenim ya da tanıdığım başka biri yoktu. Annem ne zaman gelecekti? Eve dönebilecek miydim? AMANIN, OKULDA BİR BAŞIMA KALMIŞTİM!

Tüm bunları aklıma getiren kitap Mızımız Mırnav dizisinden çıkan “Okulda İlk Gün” oldu. Ayla Çınaroğlu'nun yazdığı, Mustafa Delioğlu'nun resimlediği kitap, küçük bir kedinin okula gitmemek için yaptığı türlü numaraları konu ediyor.

Mırnav, ilk gün bin türlü hastalık numarasıyla okula gitmemeyi başarır. Her ne kadar yeni çantası, renkli kalemleri ve defterleri çok güzelse de, erkenden uyanmak, annesinin olmadığı bir yerde gün boyu tanımadığı kimselerle olmak hiç hoş değildir. Mırnav hastalıkları tek tek sıralayınca annesi de çareyi Doktor Tontik Amca'yı çağırmakta bulur. Tontik Amca elbette Mırnav'ın hasta olmadığını şıp diye anlar. Böylece Mırnav ertesi sabah yeni bir bahane bulamaz ve kendini okulda bulur.

Mırnav öğretmeni ve sınıf arkadaşlarıyla tanışır. Bir gün okula gitmediği halde neler neler kaçırmıştır. Sınıfta öğrenilenler, bahçede oynanan oyunlar derken

Mırnav bir de bakar ki okula çoktan alışverişmiş.

“Okulda İlk Gün” pek çok çocuğun okula başlarken yaşadığı uyum sorununu tatlı tatlı ele alan bir kitap. Bir anda alışık olduğu düzenden çıkarılıp başka bir düzenin içine yerleştirilen bir çocuk doğal olarak kendini rahatsız hisseder. Rahatı bozulmuştur bir kere... Ama neyse ki çocuklar çok çabuk uyum sağlayan yaratıklar. Mırnav da öyle. Annesi okuldan ayrıldıktan sonra, gözünde tek damla yaşla kara tahtanın önünde dikiliyor (Ah içim titriyor o sahnede!) Ama az sonra hep birlikte söylenen şarkı, diğer çocukların isimlerini öğrenmesi ve onlarla ilk oyununun oynamasıyla her şey o kadar çabuk geliyor ki. Mırnav bir gün önce okula gelmediğine neredeyse pişman bile oluyor. Kitabın ilüstrasyonları çok güzel.

Mustafa Delioğlu'yla daha önce hakkında yazdığımız başka kitaplarda da karşılaştığımız. Delioğlu'nun benim gördüğüm diğer resimli kitaplarında, resimler tam sayfayı kaplardı. Ama bu kitapta sayfa düzeni daha farklı. Resimlerin fonunda beyaz alanın bırakılması, renkleri daha da öne çıkarmış. Ayrıntılardaysa okuru pek çok sürpriz bekliyor. Mırnık'ı oyuncak kedisi, kedili çantası, duvardaki fare resimleri ve annenin kulağındaki küpe gözüme ilk takılanlar oldu. Yüzeylerde belirgin olarak görülen dokular da resimlerin etkisini güçlendiriyor.

Ayla Çınaroğlu “Mızımız Mırnav” dizisinden bir kitap daha çıkardı. “Kırmızı Yastık” adlı kitap bu sefer Mızımız'ın okuldaki ikinci gününü anlatıyor. Çok sevdiği kırmızı yastığını okula götürmeye karar veren Mırnav, belli ki okula bu şekilde daha rahat alışacağını düşünüyor. Ama yastığın başına neler geliyor neler.

Ben nasıl atlatmıştım okulun ilk gününü? Yanımdaki kız çocuğu “Neden ağlıyorsun?” diye sordu ve adını söyledi. Ben de kendi adımı söyledim. Ağlamam birkaç dakika sonra geçti. İki geveze çene çalmaya başladık. Sonra... Sonrasını hatırlamıyorum.